

Predmet: Lovas (opt. Milan Devčić i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 1/2014

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 28.05.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnica oštećenih

Optuženi Zoran Kosijer

Optuženi Zoran Kosijer navodi da je na današnji dan 8 godina otkako su uhapšeni, te da je istog datuma osnovan i Zbor narodne garde, pa pita da li su optuženi ovde poklon Hrvatskoj za godišnjicu. Navodi da je ranija predsednica veća, sudija Olivera Anđelković, falsifikovala transkripte. Objasnjava da je u Lovas došao preko Srpske narodne obnove kao dobrovoljac, a da su dobrovoljcima komandanti bili Borislav Mihajlović, Slavko Stupar i pok. Zoran Obrenović zvani „Aždaja“, koji su odlazili u komandu u Lovasu na sastanke. Dobrovoljci su bili pod komandom vojske. Borislav Mihajlović im je 17. oktobra 1991. godine rekao da se sutra ide u neku akciju koju organizuje vojska, odnosno da se radi o pretresu terena na području vinograda, jer je iz tog pravca pucano na selo. Tog jutra se malo zadržao u centru sela, pa je došao kada je kolona sa civilima već krenula. Pored civila, video je u toj koloni i vojsku, koja je bila brojnija, ali i ljude koji su bili u drugačijim uniformama, koje su mu izgledale kao prskane. Kasnije se ispostavilo da su u tim uniformama ljudi koji su bili obezbeđenje optuženog Miodraga Dimitrijevića, a njihov komandant je bio Miodrag Marić, za kojeg misli da je, prilikom odlaska na minsko polje, ubio Boška Bođanča. Priključio se koloni i išao je na njenom začelju. Kolona je prošla bez zadržavanja kroz rampu na izlazu iz sela koju je kontrolisala vojska. Ubrzo nakon toga kolona je skrenula u livadu gde se, kako je kasnije čuo, jedan od civila bacio na minu. U tom trenutku su počeli da pucaju pripadnici TO Valjevo koji su, prilikom ulaska kolone u livadu, još uvek bili na putu. Nakon što je pucnjava prestala, optuženi Stojanović mu je rekao da ide u selo po pomoć, pa je kasnije učestvovao u odvoženju ranjenih civila - prvo u Tovarnik, u vojnu bolnicu gde nisu hteli da ih prime, a zatim u bolnicu u Šidu. Iz šidske bolnice su isterani, pa su se s ranjenicima vratili u Lovas i otišli sa njima u kuću doktora Slobodana Kačara koji im je pružio pomoć. Ostao je sa ranjenicima, zajedno sa nekim dobrovoljcima. Civile je u akciju pretresa terena i na minsko polje vodila protivdiverzantska četa iz Valjeva, a na kraju se sve to prelomilo preko dobrovoljaca koji su išli sa kolonom. Za minsko polje prvi put je saznao tek kada je došao na njega, odnosno kada je došlo do prve eksplozije.

Ovakvoj odbrani optuženog Kosijera prigovorio je optuženi Darko Perić, navodeći da je netačno da su ranjene civile u Lovasu čuvali dobrovoljci, već njegovi ljudi, te da dobrovoljci nisu bili pod komandom vojske, obzirom da su i sami izjavljivali da njima vojska nije mogla da komanduje. Optuženi Vjaković prigovara na deo odbrane koji se odnosi na čuvanje ranjenika, navodeći da su stražu čuvali pripadnici TO Valjevo Plavšić i Mojsilović. Odbrani optuženog Zorana Kosijera prigovara i optuženi Miodrag Dimitrijević, navodeći da je ljude koji su ga obezbeđivali odredila

komanda iz Valjeva i da oni nisu bili pod njegovom komandom, već su ga samo obezbeđivali, nakon što su ga u Lovas doveli Miroљub Marić i Igor Borić. Potvrđuje da su љudi iz njegovog obezbeđenja imali 11 maskirnih odela, a Borić mu je rekao da je ta odela jedva „iskukao“ od optuženog Darka Perića.

Optuženi Petronije Stevanović

Optuženi Petronije Stevanović naveo je da smatra da nije kriv i da je iz Lovasa otišao 14. oktobra 1991. godine. Prilikom napada na Lovas bio je u grupi koju su vodila dva brata meštanina, Ilija i Miodrag Vorkapić. O svom odlasku iz Lovasa navodi da su tada u Tovarnik ispratili Mirka Jovića on, pok. Ljuban Devetak, optuženi Milan Radojčić i još neki čijih imena ne može da se seti. Kada su došli u Tovarnik, nije se vratio u Lovas već je otišao kući. Kaje se što je uopšte odlazio na ratište, sada smatra da je to glupost, ali da ga je tada nešto nosilo da ide. Ne želi da odgovara ni na čija pitanja.

Fond za humanitarno pravo